

הצעה לסדר ומבנה של ספר ירמיהו / יוסי אליצור

(I)

א) אברבנאל - הקדמה בספר ירמיהו (עמ' רצץ-רצח)

... וראוי עתה להתבונן בעניין הנביא עליו השלים : ... וכפי הנראה בסיפוריו ובנואותיו יתבאר באמות שהיה הנביא הזה שלם ... עד שבמלעת נבואתו נתקרב ונתדמה לאדוֹן הנביאים [=משה רבנו] ע"ה ... ואmens בשלמות וחיקוי [=התכוונה החוקקה באדם] השני, שהוא בבחות המליצה ושפת יתר, אהשוו אני, שלא היה ירמיהו שלם מWOOD בSIDEOR דבריהם וייפוי המליצה, כמו יעשה הנביא וגם נבאים אחרים. ומפני זה תמצא בירמיהו פסוקים רבים שלפי דעת המפרשים כולם יחסרו להם מילה או מילות... ותמצא בדבורי גם כן המוקדים - מאוחר, ומה מאוחר - קודם : כי הנה אחרי שזכר חורבן הבית ותשולם מלכות צדקהו, חוזר בספר מענייני המלך יהויקים שקדם אליו... בשאר הנביאים תמצאה זה על המעט, ובדברי ירמיהו הוא על הרוב כפל כפליים مما שנמצא בשאר הנביאים.

ואני אהשוו שהיתה הסיבה זהה - היה ירמיהו נער בשנים כשהתחיל בנזואה, ולכן היה עדין שלם בדרכי הלשון ובסדריו וביפוי המליצה, ועל זה באמת אמר "הנה לא יידעתי דבר כי נער אנכי..." אמנס ירמיהו היה מן הכהנים אשר בענטנות, ובקטנותו קודם שירגיל הדיבור וידע מוצאיו ומובאוי, באתחוי הנזואה והוכחה לדבר מה שציווהו השם, בלשונו דרגיל בו...

ב) מלבי"ם, הקדמה לירמיהו :

... והנני אומר (ועם האדוֹן אשר היה משלומי אמוני ישראל הסלהה) כי את הטוב - שנתקבל מאותו, ואת הרע לא קיבל? ...

ובתרום אשיב על דבריו בעצם, אומר, כי החקירה הזאת בכללה לתור ולברר את כתבי הקודש שכתבו הנביאים ביד ה' ורוחו עליהם... - אין לה מציאות!... אך עלה זו זאת על לב איש שלם בתורתו ואמונהו לדמות את השפע הא-לוהי הנבואי אשר ישפוך את רוחו על חזיו ומלאכיו... אל שפע השכל האנושי, אשר הוא עליל [=מועד] לטעות וחסכנות, מצד היותו כוח חומרי מוגבל שכון בית חומר אשר בעפר יסודו?... ואשר טענו עליו [=על ירמיהו] שאין לפרשיותו סדר כפי הזמן שבו ניבא נבואתו, הלא כן גם בתורת ת' התמיימת - אין מוקדים ומואחר בתורת, ולא נסדרו הפרשיות על סדר הזמנים רק על סדר מכון בחוכמת א-להים... והיה לו לראי"א [=ראי"י אברבנאל] במנותו את העניינים שבס נשטווה נביאנו עם אדוֹן הנביאים - למנות גם זה מقلלים!...

ג) בבא-בתרא יד עיב :

תיר: סדרן של נביאים : יהושע וושופטים שמואל ומלכים ירמיה ויחזקאל ישעה ושגית עשר ... מכדי ישעה קדים מירמיה ויחזקאל - ליקדמה לשעה ברישא? כיון דמלכים סופה חורבנה, וירמיה כולה חורבנה, ויחזקאל רישעה חורבנה וסיפיה נחמתה, וישעה כולה נחמתה - סמכין חורבנה לחורבנה ונחמתה נחמתה.

תרוגוט: הויאל וישעה קדום מירמיה ויחזקאל - שיקדימו את ישעה בראש? (תשובה:) כיון שלמלכים סופו חורבן, וירמיהו כולו חורבן, ויחזקאל תחילתו חורבן וסופה נחמה, וישעהו כולו נחמה - סומכים חורבן לחורבן ונחמה לנחמה.

(II)

דוגמאות להצעות חלוקה (וחוסר הנחתה שהן מעוררות):

א) דעת מקרא, ירמיהו (מבוא עמי' 44-41) [ההערות בסוגרים מרובעים - שלוי, י"א] :

- (1) פרק א' (עד ב', ג) : "הקדשה" [חאומנס כבר בהקדשה בשנת 13 ליישיחו ברור שילחמו בנביה וירדפוו?]
- (2) ב', ד - ח', יז : מגילת התוכחות הראשונה נמה ההבדל בין זה לבין הפסוקים והפרקים שלאחר מכן!]
- (3) ח', יט - י"ז, ז : דברים שהוסיף ברוך בן נריה (!!!) על נבואות ירמיהו - ואפילו לאחר החורבן (!!?) זאת מניין? ומדוע הוסיף באמצעות הספר ולא בסופו? ובכלל: דבר מפורש הוא (פרק מ"ה) שברוך איןנו נביה (!!?)
- (4) י"ז, ה-יח: אפיקורות אישיות של ירמיהו שענינן ביטחון בה' [חאומנס גם פסוקים ה-יג ("ארור הגבר... ברוך הגבר... קורא ذgar ולא ילד וכו'") - גם הם דברים אישיים של ירמיהו!]
- (3) י"ז, יט - סוף כ"ט: נבואות על המנהיגות של עם ישראל [האם גם פרקים י"ח-י"ט (משל בית היוצר ושל בקבוק החרס)?!] וכן: פרק כי'ז דן בגוררת 70 שנים שעבוד לבבל!]
- (4) ל'-ל"ה: מגילת הגאולה (-כולל פרק ל"ד=דוגמה לחטא הגורם חורבן; ל"ה=דוגמה לנאמנות שבבטיחה קיום) [הכנסת פרקים ל"ד-ל"ה, נראה מאולצת (ל"ד=שחרור העבדים; ל"ה=בית הרכבים)]
- (5) ל"ו - מ"ה: "מסתבר שהפרקם ל"ו-מ"ה גם הם מגילה מיוחדת" [אך לא חסביר במה יהודיה?!].
- (6) ל"ז - מ"ד: קורות ירמיהו מהימים האחרונים של ירושלים ועד הגלות במצרים + פרק מ"ה=נבואה על ברוך [מדווע החורבן באמצעות איננו מהווים קו תיוזם והפרדה? ומה הקשר לנבואה על ברוך + שהוא בכלל משנת 4 ליהוקים?!]
- (7) מ"ו-ג"א: נבואות על העמים
- (8) ג"ב: "פרשה זו אינה מוגفو של ספר הנבואות והקורות של ירמיהו, אלא נספח עליו" (!???)

והוא מסיים (עמ' 44) : "הנבואות על ישראל מסתימות בסוף פרק ל"ה. נמצא שספר הנבואות על הגאולה הוא בעצם סיום של ספר הנבואות של ירמיהו על עם ישראל, ומתקיים על הדעת שירמיהו וברוך נתוכנו להעמיד את נבואות הנחמה כגמר של הנבואות על ישראל, למazard שעלא אף נבואות הפורענות סוף שיגאל ה' את עמו" [ומה עם הפרקים ל"ו-מ"ה - לא ירמיהו אמרם?! אז מי אומרם?]

ד) פרופ' מנחם הרן (עולם התנ"ך - ירמיהו, מבוא עמי' 15) :

"נראה שביקרנו נחלק ספר ירמיהו לארבע חתיבות:

פרקאים א-כו (نبואות פורענות בעיקרן) [=למעט למשל פרק ג, או תחילת פרק כ"ג, ועוד!]

כ-לה (نبואות נחמה בעיקרן) [=למעט פרקים כ"ז-כ"ט, ופרקים ל"ד-ל"ה = 6 פרקים מותוך 9 ...]

לו-מה (סיפורים מחייו של הנביה) [האם גם פרקים מ"ד-מ"ה; ומה עם הנבואות עם בשאר הפרקים?]

מו-נא (نبואות על הגויים)"

ובסוףו של הספר הושם "נספח" = פרק נב.

(III)

הצעה חדשה לסדר ומבנה בספר ירמיהו:

- א' – הקדשה ופתחה
- ב'-כ' – נבואות תוכחה לישראל
- כ"-א-כ"ט – נבואות לאחר 4 יהויקים, או נבואות "סיפור"
- ל-ל"ג – נבואות נחמה
- ל"ד-מ"ה – נבואות לאחר 4 יהויקים, או נבואות "סיפור"
- מ"ו-נ"א – נבואות תוכחה לעמים
- נ"ב – סיום וחתיימה

תת-המבנה של פרקים כ"א-ל"ט:

- כ"א-כ"ד – צדקה יהו
- כ"ה-כ"ו – יהויקים
- כ"ז-כ"ט – צדקה יהו
- ל-ל"ג – נבואות נחמה
- ל"ד – צדקה יהו
- ל"ה-ל"ו – יהויקים
- ל"ז-ל"ט – צדקה יהו

מ"מ"ד – גדליה בן אחיכם

מ"ה – נבואה על ברוך בן נריה